

Anadolu'nun Kültür Muhafızları

Selimiye Camii Ters Lalenin Gizemi

GENÇ HAYAT

Selimiye Camii

Sivri Burun, Edirne'deki Selimiye Camisinin içinde var olduğunu düşündüğü altınların peşindeydi. **Ters Lale Operasyonu** adını koyduğu bu çalışmanın ilk durağı ise Efes Antik Kenti olmuştur.

Meryem Ana'nın Altın Tacı'nın peşinden koşmuş onu yakalamak isteyen en yakın arkadaşları da dahil, herkesi yanıltmayı başarmıştı. Sülo ve Kürşat'ı da bulmayı başarırca Ters Lale operasyonunun birinci kısmını atlatmış olacaktı.

Efes Antik Kenti'ne gitmeden önce arkadaşlarına, "Bir aksilik olursa İzmir Otogarında buluşalım." demişti.

Rasim ile birlikte otogara gelip çevreyi incelemeye başladı. Tanınmamak için sakal, bıyık ve

patlıcana benzer buruna sahip bir maskeyi yüzüne geçirmişti.

İlk olarak Sülo'yu gördü. İzmir-Efes minibüslerinin bulunduğu bir durakta bankta oturmaktaydı. Arabayı kullanan Rasim'e,

“Burada dur. Sülo ileride bankta oturuyor. Kimselere görünmeden ben onu alıp geleyim.” dedi.

Rasim otomobili durdurdu.

Sivri Burun araçtan inerek banka kadar yürüyüp Sülo'nun yanına oturdu. Başını Selçuk minibüslerinin olduğu yöne çevirerek:

“Hey Sülo! Ben Sivri Burun. Başını bana çevirmeden söyleyeceklerimi iyi dinle.” diye fısıldadı.

Sülo söylenileni duymamış gibi başını çevirip baktı. Yanına oturan adamın sakalı bıyığı vardı burnu da sivri değil patlıcan gibiydi.

“**Sen Sivri Burun değilsin. Sivri Burun'un burnu sivri, seninki ise patlıcan gibi.**” diye cevap verdi.

Sivri Burun:

“Benim ben! Yani Nazmiye!” diye ısrar etti.

SÜLO BAŞINI İKİ YANA SALLADI.

“Benim bildiğim tek bir Nazmiye var. O da Sivri Burun. Sen Sivri Burun olmadığına göre Nazmiye de değilsin.” diye karşılık verdi.

Sivri Burun **sinirden** deliye döndü. Sağa sola bakındıktan sonra tekrar konuştu.

“Yahu ben Sivri Burun’um! Sen de Meryem Teyzemin oğlu Sülo’sun. Beni yorma da dinle.” diye sesini yükseltti.

Sülo,

“Evet ben Meryem’in oğlu Sülo’yum ama sen benim teyzemin oğlu Sivri Burun değilsin. Sen Patlıcan Burun’sun! Seni dinlemeyeceğim.” diyerek kulaklarını tıkadı.”

Rasim aracın içinden onları izliyordu. Bir şeylerin yanlış gittiğini anlamıştı. Otomobili ban-

kın arkasına kadar yaklaştırdıktan sonra inerek beklemeye başladı.

Sivri Burun bu arada Sülo'yu ikna etmeye çalışıyor o ise kulaklarını kapatmış.

“Seni dinlemeyeceğim! Seni dinlemeyeceğim!” diye bağıyordu.

Sivri Burun maskesini indirmek zorunda kaldı.

Sülo şaşkınlıkla,

“O da ne? Sen gerçekten Sivri Burunsun. Bunu neden daha önce söylemedin.” diye sordu.

Sivri Burun derin bir iç çekti.

“Salak! Tam bir saattir ben ne yapıyordum?” diye cevap verdi.

Sülo,

“Sen geleli sadece beş dakika bile olmadı ki?” diye cevap veriyordu ki bir minibüs durağa yaklaştı. **İŞTE TAM O SİRADA** Rasim onların elinden tutarak durağın arkasında duran otomobile doğru çekti.

Durağa gelen minibüs kalktığı anda Rasim'in kullandığı otomobil de hareket etmişti.

Rasim:

“Abi Sülo’yu hallettik! Peki Kürşat ne olacak?” diye sordu. Kürşat’ın durumu hakkında bilgileri yoktu.

“Sen söyle Sülo!” dedi Sivri Burun.

“Kürşat hakkında bir bilgin var mı?”

Sülo pencereden dışarı bakıyordu.

“Var!” dedi.

Sivri Burun Sabırsızlıkla,

“Anlatsana ne oldu? Onu yakaladılar mı?” diye sordu.

Sülo:

“Hayır!” dedi. Sivri Burun’a bakmıyor başını candan dışarı çeviriyordu.

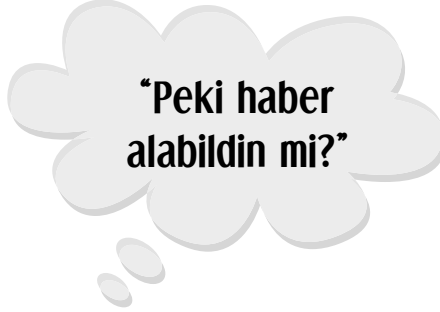
Sivri Burun kızdı.

“Ee... Hadi anlatsana Kürşat’a ne oldu? O şimdi nerede?”

“Meryem Ana’nın Altın Tacı Kürşat’ın oturak yerini yaraladı.”

“Peki sonra ne oldu?”

“Sonra ambulansa konulup hastaneye götürdüler.”

“Üzülecek bir durum yok. Aldığı yaralar geçmişe benziyor. Bir eline takılan serum şişesini diğer eliyle taşıyor. O şimdi iyi.” dedi.

Sülo’nun onun yüzüne bakmaması ve sürekli gözünün camdan dışarıda olması Sivri Burun’u çileden çıkarttı.

“Ya başını bana çevirsene. Neden sürekli dışarı bakıyorsun?” diye sordu.

Sülo kızarak başını ona çevirdi.

“Başımı sana çevirsem Kürşat hakkında nasıl bilgi verebilirim ki? Az önce onun yanından geçtik. Şimdi geride kaldı.” deyince Rasim **ani bir fren yaptı.**

Sivri Burun ile Rasim başını geriye çevirdi. Kürşat'ın üzerinde hastane kıyafeti vardı. Uzun bir hortumla koluna takılan serum şişesini taşıyarak Selçuk-İzmir minibüslerinin olduğu yere doğru seke seke yürüyordu.

Rasim hızla geri geri gelirken Sivri Burun'da Sülo'ya kızıyordu.

"Kürşat'ın yanından geçtiğimizi daha önce neden söylemedin?" diye bağırdı. Sülo da:

"Tam yanından geçerken başını bana çevir diyen sen değilmiş gibi beni suçluyorsun." diye cevap verdi.

Otomobil Kürşat'ın yanında aniden durunca irkilip içeriye baktı. Sivri Burun ile Sülo'yu arka koltukta görünce rahatladı. Ön koltuğun camından kafasını içeri sokup.

"Abi şu Meryem Ana'nın Altın Tacının uçlarının çok sivri olduğunu keşke bana söyleseydin." diyerek içeri girdi.

Otomobilin ön koltuğuna bindi binmesine ama bir türlü oturamıyordu. Sonunda başını Ra-

sim'in kucağına yatırarak ön koltuğa yan bir halde yattı.

Rasim **kızgın bir halde** kucağında yatan kişiye bakıyordu.

Kürşat, "Beni düşünme şoför, sen bas gaza." dedi.

Rasim **GAZA BASAR BASMAZ** otomobil yerinden fırladı. Önündeki araçları bir sağdan bir soldan geçerek havaalanına doğru uçar gibi gitti.

Kürşat kucağında bir o yana bir bu yana sallanıp duruyordu.

Sivri Burun, "Bu kadar hızlı nereye gidiyor-sun? Yavaşlasana!" diye bağırdı.

Rasim:

"Uçağa yetişmemiz gerek. Zaten çok geç kaldık." deyince Kürşat yerinden doğrulup arkaya döndü. Gülümseyerek,

"**Abi, yamaç paraşütü ile giderken ardımdan bağırdın. Sen benim ortağım-sın, dedin. Asıl plan nedir? Nereyi soyuyoruz?**" diye sordu.

Sivri Burun:

Selimiye'yi soyacağız.” dedi.

**“Selimiye Camii mi?
Yani Edirne'ye gidiyoruz.”**

Rasim bu söze itiraz etti.

“Edirne'ye değil, Çorlu Hava Limanına ineceğiz.”

Kürşat:

“Ama Çorlu'da Selimiye Camisi yok ki! Selimiye Camisi Edirne'de.” diye itiraz edince Rasim kızdı.

“Edirne de Hava Alanı vardı da biz mi inmedik. Çorludan da Edirne'ye gideceğiz işte.” diye cevap verdi.

Sülo **suskun bir halde** onları izliyordu.

“Ben hiç bir yere gitmiyorum. Siz gidin. Artık kirli işlerinizin ortağı olamam.” dedi.

Sivri Burun, “Ak saçlı dedenin amel defterine kötü şeyler yazmasından mı korkuyorsun?” deyince **SÜLO ŞAŞIRDI.**

Olanlardan Sivri Burun'a bahsetmeyi düşünmüyordu. Profesör ile konuşurken kendisinin izlenmediğini sanıyordu.

"Sen ak saçlı dedeyi tanıyor musun?" diye sordu.

Sivri Burun bir süre düşündü. Onun bindiği görünmez aracın tüm detaylarını öğrenmeliydi. Sülo'yu bir şekilde kendi yanına çekmesi gerekiyordu. Hemen bir yalan uydurmalıydı.

"Elbette çok iyi tanıyorum. O Ak saçlı dedeye çok şeyler borçluyum." dedi.

"Borçlu mu? Ona ne borçlusun ki?"

"Mesleğimi!"

"Mesleğini mi? Yani dolandırıcılığı, hırsızlığı ondan mı öğrendiğini söylüyorsun."

Sivri Burun güldü.

"Tabi hepsini değil. O benim hocamdır. Yankesiciliği ondan öğrendim ama takdir edersin ki benim de yeteneğim var." diye ekledi ama Sülo **Söylenilenlere inanmadı.**

“O bir kere yankesici falan değil. Çok dürüst bir insan.” diye itiraz etti.

Sivri Burun,

“Sen onu tanımamışsın. Ben onun görünmez uçağına bile bindim. Biz bir zamanlar çok iyi arkadaştağık. O uçağına hiç kimseyi bindirmez. Bir keresinde ben binmiştim. Yolda birisini aldı. Aldığı adamın başına da bir çuval geçirdi.” dedi.

Sülo meraklanmaya başlamıştı. Kendisinin de başına çuval geçirildiğini hatırladı.

“Çuval mı geçirdi. Peki neden?” diye sordu.

Sülo yavaş yavaş Sülo’yu ikna etmeye başlamıştı.

“Ak saçlı dostum bana bir keresinde, ben sadece sevmediğim, güvenmediğim ve dolandırmak istediğim adamların başına çuval geçiririm, demişti. Yani kandırmak istediğı kişilerin başına çuval geçiriyor.” deyince Sülo **DÜŞÜNMEYE BAŞLADI.**

“Ben de onu iyi bir adam sanmıştım. Benim başıma da çuval geçirdi. Demek ki beni kandırmak istiyormuş.” diye düşündü.